

tunk ma már a város kulturális életének egyik rangos zenei eseménye. Az 1993-as évre az anyagi támogatást a Szege-dért Alapítvány biztosította.

A tavaszi orgonaesték három alkalma a húsvét utáni hetekben zajlik, és a sorozat pünködsdi orgonaesttel zárul. Ősszel a Zenei Világnap körül tartunk három hangversenyt és karácsonyi koncert zárja a ciklust. A műsorok gerincét a liturgikus célzatú illetve ihletésű orgonaművek alkotják, melyekhez énekes és hangszeres kamarazene, kórusmuzsika társul. A ciklusokhoz műsorfűzet készül, melyet a templomba történő belé-

péskor minden hangversenylátogató ingyen kézhez kap.

Az elmúlt év tavaszán a meghívott művészek sorában *Csanádi Lászlót Nyíró Gábor, Virágh Endre, Baróti István* követte. Ősszel *Leányfalusi Vilmos, Révész László, Kárpáti József, Dudits Pál* lépett fel. 1993 tavaszán *Hock Bertalan, Ursula Philipp* (Nagyszeben), *Barna Mária* fh., *Róth Márton* fh., *Kiss Mariann* fh. és *Zászkaliczky Tamás* orgonajátékát hallgathattuk, ez év őszén pedig *Deák László, Pálér János* és *Karasszon Dezső* játékában gyönyörködhetett a hallgatóság.

Sanda István Dániel

Új elnök a ReZeM élén

A Református Egyházzenei munkaközössége, november 13-i éves közgyűlésén Karasszon Dezső főiskolai tanárt, a debrecen-nagyerdei református

templom orgonistáját, szerkesztőbizottságunk tagját választotta elnökéül. Megbízatásához melegen gratulálunk.

(x)

IN MEMORIAM

Bárdos Kornél (1921-1993)

Lapzártakor kaptuk a megrendítő hírt: november 9-én elhunyt Bárdos Kornél, a zenetudományok doktora, a magyar egyházzene történetének kiváló kutatója.

Ciszterci szerzetes volt, de a szerzetesrendek feloszlata miatt munkás éveit világi pályán töltötte — hibátlanul megoldva a hivatásához való hűség és a világi környezetben való helytállás összhangbáhozását. Először a XI. kerületi zeneiskola tanára volt. Diákok százait vezette el a zenekulturához, a kórusában kapott zenei és emberi kiműveléséért pedig ma is hálásan emlegetik tanítványi. Talán nem is tudták, hogy a lelkes és lelkiismeretes tanár eközben még egy emberre való munkát teljesít: megkezdte a magyarországi „graduálkönyvek” (a protestánsok által magyarra fordított gregorián énekek XVI-XVII. századi gyűjteményei) módszeres átvizsgálását. Kandidátusi értekezését, amely könyv alakban is megjelent, a magyar protestáns passióéneklésről és annak középkori gyökereiről írta.

A 70-es években az MTA Zenetudományi Intézetébe került, és a magyar zenetörténeti osztály kutatója, majd vezetője lett. Közben Rajeczky Benjamin tanácsára egy új, addig teljesen érintetlen terület felé fordult érdeklődése: a magyar városok XVI-XVIII. századi zenetörténetének levéltári dokumentumait tárta fel (öreg, gótbetűs, latin, német, magyar írások ezreit átböngészve) csodálatos kitartással és tudással. Így szerezhettünk tudomás a magyar templomok zenei életének nem is sejtett egykori gazdagságáról és máltatlanul elfelejtett egyházi zeneszerzők tucatjairól, művek ezreiről. Mindezt a városokat sorra vevő könyvsorozatában publikálta (Pécs, Tata, Győr, Eger, Székesfehérvár), és nagydoktori értekezésében foglalta össze.

Nagy figyelemmel, hozzáértéssel és biztos ítélőképességgel követte a mai egyházzenei életet is, elsőik között lépett be tagjaink sorába. Magyarország Zenetörténete III. kötetének (XVIII. század) szerkesztése közben ragadta el a halál.

Dobszay László